

60è aniversari dels Drets Humans

Avui duem a terme un volteig simbòlic que crida a la reflexió conjunta pels Drets Humans, una denúncia al silenci, a la paraula secreta, a l'absència de tot amb la única veu inexcusable i reflexiva del toc de campana.

El 10 de desembre del 1948, l'Assemblea General de Nacions Unides va aprovar i proclamar la Declaració Universal dels Drets Humans. Aquesta va néixer com a resposta a les devastadores guerres que havien assolat Europa al llarg de la primera meitat del segle XX.

Es tractava doncs del primer instrument universal que reconeixia al llarg dels seus 30 articles, els drets inherents a la persona humana sense distinció de raça, color, sexe, origen nacional o social, posició econòmica, naixement o qualsevol altra condició i que els assentava en el principi de la dignitat humana com el fonament de la llibertat, la justícia i la pau al món.

Al llarg d'aquests 60 anys, la Declaració ha exercit una important influència a nivell moral, polític i fins i tot jurídic, però no podem ignorar que aquesta va ser aprovada mitjançant una resolució que comprometia però no obligava als Estats membres a assegurar, en cooperació amb l'ONU, el respecte universal i efectiu dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

També, al llarg d'aquests 60 anys, s'han desplegat un ampli ventall de pactes, protocols i convenis de protecció dels drets humans els mecanismes de garantia dels quals, malauradament, tampoc han aconseguit fer-los efectius per tothom a tot arreu.

La Coordinadora d'ONGD i altres Moviments Solidaris de Lleida vol manifestar la nostra seriosa preocupació per la manca d'una aplicació compromesa dels instruments de protecció dels drets humans per part dels estats, per la necessitat d'impulsar definitivament el principi de justícia universal, per la manca de voluntat dels governs a l'hora d'instaurar un veritable ordre democràtic internacional així com per la situació profundament injusta que pateixen moltes persones i pobles arreu del món.

Desafortunadament, a Catalunya trobem també nombrosos exemples d'incompliment dels drets humans: casos de tortura, violència de gènere, pobresa, manca de protecció dels infants i la gent gran, discriminació racial, sexual, o social, dificultats per obtenir l'asil o accedir a l'habitatge o falta de respecte pels drets lingüístics, entre d'altres.

Aquestes i moltes altres problemàtiques exemplifiquen el per què de la lluita pels drets humans que nombroses persones i organitzacions duem a terme quotidianament al nostre país. Persones i organitzacions que hem fet nostra la frase "els teus drets són els meus deures; els teus deures són els meus drets", i que hem descobert la veritable essència de la Declaració: els deures que es desprenen de l'exercici dels drets.

La consciència del deure és a la base de la lluita pels drets humans i de la mateixa manera que els drets humans són paper mullat si no compten amb una protecció efectiva i permanent, el deures només poden exercir-se a través de la implantació de l'educació pels drets humans en tots els nivells educatius. Aquesta ha de ser l'eina que permeti desvetllar consciències, responsabilitzar a les persones de les seves accions i dotar-les dels instruments necessaris i efectius per la lluita en favor dels drets humans.

És per això que la Coordinadora d'ONGD i altres Moviments Solidaris de Lleida exigeix a les institucions públiques el compliment del seu deure com a garants dels drets humans i l'aplicació de tots els instruments jurídics per a la seva promoció i defensa; així com instem al sector privat a actuar d'acord amb els valors propis dels Drets Humans, a la vegada que convidem a la ciutadania a conèixer-los i defensar-los.

I nosaltres ens COMPROMETEM:

A continuar treballant des del nostre entorn per assolir una transformació de la nostra societat en la recerca de l'altre món possible; unint esforços i assumint la part de responsabilitat col·lectiva dels actors que pensem, treballem i actuem per la construcció d'una societat global més justa.

